

COMUNICACIÓ

Sr. Amadeu Lleopart: *Cultura i educació popular*

A més d'estar influïda per l'educació formal i la no formal, la cultura popular –entesa com a cultura del poble– es nodreix bastant de l'educació informal que depèn d'agents que eduquen sense que la primera intenció seva sigui la d'educar i, per tant, sense oferir activitats educatives gaire estructurades (aquí hi tenen cabuda la família, els grups d'amics, el món del treball, el teixit associatiu, els mitjans de comunicació, etc.). Per la intervenció d'aquests agents tan diversos, doncs, la cultura popular queda constituïda per elements d'origen tradicional (valors, creences, celebracions, manifestacions artístiques, folkòriques, etc.) i per elements que podem considerar *nous* (sigui perquè corresponen a preocupacions abans inexistents, sigui perquè són diferents d'allò mantingut per tradició o s'hi oposen).

Sens dubte, les *campanyes* –en un sentit ampli– d'educació popular ajuden a formar la cultura popular. Però, ara i aquí, pot semblar que l'educació popular tingui relació –només– amb iniciatives del passat. Fàcilment recordem els projectes alfabetitzadors del segle XIX o els esforços d'associacions, ateneus, escoles racionalistes, etc., durant les primeres dècades d'aquest segle, a favor de l'educació dels obrers. Tanmateix, ara i aquí, l'educació popular perviu. L'enorme difusió de la informàtica i l'anglès, d'una banda, i l'impuls de valors ecològics, feministes, solidaris, etc., de l'altra, són exemples –encara que motivats per necessitats molt diferents– que posen de manifest aquesta pervivència.